

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ

ΑΡΙΘ. 17

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅσον τὸ δῶμαν, κράτος μετζίτια ὀργυρᾶ	5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους	3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.	25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Ἐλασσώνος ΠΟΛΥΚΑΡΤΟΣ (Πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ
+ Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἴτισις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ».

ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΡΡΗΣΕΙ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΜΕΧΜΕΤ Ε΄.

Ἡ ἀγανὴς Ὁθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἀπὸ τῆς 14 ἀπριλίου πανηγυρίζει ἐπὶ τῇ εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσει τοῦ μεγαλειοτάτου σουλτάνου Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε΄, καὶ πανταχόθεν ἀγγέλλονται χαρὰς ἀπροσποίητου ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῷ σημαντικῷ τούτῳ γεγονότι. Ἡ παρελθούσα δὲ κυριακὴ ἦν ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους διὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων ὀρισθεῖσα ὡς ἡμέρα κοινῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ υἱείας καὶ μακροβιότητος τοῦ μεγαλειοτάτου ἡμῶν βασιλέως, ὑπὲρ εὐδαιμονίας αὐτοῦ καὶ τοῦ κράτους.

Ἡ συρροή τῶν ὀρθοδόξων εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, ἀπέδειξε καὶ πάλιν τὴν ἀγαπὴν τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ λαῶν τὴν ἀπροσποίητον πρὸς τὸν γαληνότατον αὐτῶν ἀνακτα, οὗ τὸ μέγα καὶ ἔξοχον προσὸν τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας ἡ φήμη διελάλει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Αἱ ἐνθερμοὶ πάντων εὐχαὶ πρὸς τὸν Θεὸν τῆς εἰρήνης ἀναπεμπόμεναι ἐπεκαλοῦντο τὴν ἐξ ὕψους ἀρωγὴν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πρὸς τὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς εὐμενῶν διαθέσεων τοῦ

ἀνακτος, τὴν πανσθενὴ τοῦ οὐρανοῦ βασιλείας βοήθειαν πρὸς ἐφαρμογὴν ἀνελλιπῇ τῶν μεγάλων ἀρχῶν καὶ διδασμάτων τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Τὴν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ δοξολογίαν ἐτέλεσε, κατὰ τὸ ἀπὸ ἐτῶν καθιερωμένον τυπικόν, ἐν μέσῳ πλήθους πληροῦντος τὸν ναὸν καὶ τὰ περίεξ, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβάσμ. μητροπολιτῶν Νικομηδείας, Πισιδείας, Διδυμοτείχου, Χίου, Βάρνης, Σαῶσαγαθοπόλεως, Εἰάνθης, Ἐλασσώνος, Προικονήσου, Ἡλιουπόλεως καὶ 40 Ἐκκλησιῶν, φερόντων τὰ παράσημα αὐτῶν. ληξάσης δὲ τῆς ἱερᾶς τελετῆς, ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπήγγειλε τὴν προσφωνήσιν ταύτην.

Ὡδὴν εὐχριστήριον καὶ ἐπινίκιον ἀναμείψωμεν, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα, τῷ ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ὅστις πανσόφως τὰ πάντα ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῶν πλασμάτων αὐτοῦ οἰκονομῶν τοιοῦτον

εὐφρόσυνον καὶ σωτήριον παρέσχε τέλος εἰς τὰ ἐσχάτως ἐν-
ταῦθα γεγόμενα.

Ἐμπλεοὶ χαρᾶς συνήλθομεν σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ
τούτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, δοξολογοῦντες τὸ ὑπερύμνητον
τοῦ Κυρίου ὄνομα ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι τῆς εἰς τὸν
θρόνον τῶν Ὁσμανιδῶν ἀναρρήσεως τῆς αὐτοῦ αὐτοκρατο-
ρικῆς Μεγαλειότητος τοῦ σουλτάνου Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε',
τοῦ πρώτου συνταγματικοῦ βασιλέως ἡμῶν. Ἀπὸ τῆς εὐ-
τυχοῦς βασιλείας τοῦ νέου ἄνκτος ἡμῶν πράγματι νέα διὰ
τὴν Ὁθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν διανοίγεται ζωὴ προόδου
καὶ εὐθυμίας.

Σήμερον ἡ πολυύμνητος ἐλευθερία ἀπροσκόπτως δύναι-
ται ἵνα ἐπληρῇ καὶ παρ' ἡμῖν καὶ πλουσίως παραγάγῃ
τούς γλυκοὺς καὶ εὐχύμους καρπούς αὐτῆς. Σήμερον τὸ πο-
λύτιμον δῶρον τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὅπερ μετὰ
τοσούτης χαρᾶς οἱ πάντες ἐχαιρετίσαμεν, τὴν βεβαίαν αὐτοῦ
λαμβάνει ἐδρασίωσιν καὶ ἀσφάλειαν. Σήμερον ἀνέφελος ἐπα-
νατέλλει καὶ ἀρχεται ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἐπὶ τῶν μεγά-
λων ἀρχῶν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης νέας εὐκλειοῦς
σταδιοδρομίας τῆς εὐκλειοῦς Αὐτοκρατορίας ἡμῶν. Οὐ τοῦ
πρώτου, οὐδὲ τοῦ ἱεροῦ χώρου, ἀλλ' οὔτε ἡμέτερον κα-
θῆκόν ἐστιν ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν λόγων, οἵ-
τινες ῥάγδην ἐπήγαγον καὶ ἐπεράτωσαν τὴν ἐπελθοῦσαν
μεγάλην ὄντως μεταβολήν.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ἡ ταχεὴ σύλληψις καὶ αἰσία ἐκ-
θεσις τοῦ πράγματος περιτρώως ἀποδεικνύουσιν ὅτι βα-
θείως εἰς τὴν συνείδησιν πάντων ἐχαράχθη πλέον ἡ ἀνάγκη
τῆς ἀναστηλώσεως καὶ ἐδρασίωσεως τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν
καὶ θεσμῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, ὡς τῶν μόνων σωτηρίων
καὶ τελειοφύων ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Τιμὴ καὶ δόξα πᾶσι τοῖς πρωτεργάταις τῆς συντελε-
σθείσης μεγάλης ταύτης πολιτικῆς μεταβολῆς. Δόξα καὶ
στέφανος τῷ γενναίῳ αὐτοκρατορικῷ στρατῷ, τῷ ἀδιαφθό-
ρῳ, ὅστις διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελεσθέντος μεγάλου κα-
τορθώματος οὐ μόνον τὴν σωτηρίαν τῆς ἐκτουτοῦ πατρίδος
ἐπέτυχεν, ἀλλὰ καὶ κλέος ἀφθιτον καὶ ἐκυτῷ καὶ τῷ Ὁθω-
μανικῷ Κράτει προσεπόρισε.

Ναί! δόξα καὶ ἔπαινος ὀρείλεται πᾶσι τοῖς γενναίοις
προμάχοις, οἵτινες κατέλυτον τὸ οἰκοδόμημα τῆς βίας καὶ
τῆς ἀχλύος, ὅπερ ἠπέλκει νὰ συμπαρατύρῃ τοὺς πάντας καὶ
τὰ πάντα εἰς τὴν καταστροφὴν, καὶ ἀναστήλωτον τὸ κρά-
τος τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτός.

Τὰ γεγόμενα δὲ ταῦτα γενναίᾳ προοίμῳ ἔχοντες ὑπ'
ὄψιν, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ὁ πανάγαθος Θεός, ὁ ἐν ταῖς ἀρ-
ρήτοις αὐτοῦ βουλαῖς εἰς οὕτως αἴσιον πέραν ἀγαγὼν τὸν
ἐπιτελεσθέντα δυτχερὴ καὶ μέγαν ἀγῶνα, θέλει φωτίσει καὶ
ἐνισχύσει πάντας ἐν τῷ ἐπίσης μεγάλῳ ἀγῶνι τῆς πραγ-
ματικῆς ἀνορθώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἀπολυταρχίας παθόντος
Κράτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνακηρυχθεισῶν μεγάλων τού-
των ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιο-
σύνης, ὅπερ μόνον διὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς αὐτῶν
ἔσται κατορθωτόν. Μόνον διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, τῆς

πραγματικῆς ἰσότητος, τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης, μόνον
ἐπὶ τῇ βάσει σεβασμοῦ πρὸς τὰ δίκαια πάντων ἔσται δυνα-
τὴ ἡ εὐδόκησις τῆς ἀρχομένης ἐπ' αἰσίοις ἀναγεννήσεως.
Οὕτω μόνον ἐπιτευχθήσεται ὁ ἀπαρχίτητος τῶν διαφορῶν
ἐν τῷ Κράτει λαῶν σύνδεσμος, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ αὐ-
τῶν τε καὶ τῆς κοινῆς πατρίδος.

Ἐν τῇ ὁδῷ δὲ ταύτῃ τῇ σωτηρίᾳ ἀναντιρρήτως μεγί-
στην ἐπιρροὴν μέλλει νὰ ἔχῃ ἡ ἐγνωσμένη εὐμενὴς καὶ εἰ-
λικρινὴς διάθεσις τοῦ νέου μεγαλειότητος καὶ γαληνοτάτου
αὐτοκράτορος ἡμῶν σουλτάν Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε', ὅστις
ὑπὸ τοῦ ἔθνους σύμπαντος, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῆς Συνε-
λεύσεως, κληθεὶς ἐπὶ τὸν θρόνον τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ προγό-
νων καὶ ἀνκλαδῶν ἵνα ὡς συνταγματικός καὶ φιλελεύθερος
ἄρχων κυβερνήτῃ αὐτό, μόνον φροντίδῃ καὶ μόνον μέλημα
βεβαίως θὰ ἔχῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπὸ τὸ κράτει αὐτοῦ
σκῆπτρον λαῶν ὡς καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς
πατρίδος. Τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειμνήστου αὐτοῦ πατρὸς,
πρώτου κηρύξαντος τὴν ἐλευθερίαν, ἀναστηλώσαντος τὴν
ἰσότητά τῶν διαφορῶν λαῶν, πανδήμως ὑποσχεθέντος τὸν
σὺνδεσμὸν καὶ προστασίαν τῶν ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ θρησκευ-
μάτων καὶ τῶν δικαίων αὐτῶν, ἔσται διὰ τὴν Α. Μ. ἀναν-
τιλέκτως ἡ ἀσβεστος ὁδός, ἥτις θέλει κατὰ φωτίζει καὶ κα-
θοδηγεῖ πάντα τὰ βασιλικά διαδήματα καὶ τὰς ἐνεργείας
τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Τοὺς οἰκκὺς τῆς ἱερᾶς ταύτης ὁλκάδος, ἐλέω Θεοῦ, ἰθύ-
νοντες μετὰ τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν τῶν συγκρο-
τούμενων τὴν ἱεράν Σύνοδον καὶ ἐντιμοτάτων συμβούλων,
ἐσπεύσαμεν ἐκθύμως, τὸ φρόνημα καὶ τὰ αἰσθητά τοῦ
ἡμετέρου Γένους ἐκφράζοντες, ἵνα χαιρετίσωμεν εὐφροσύνως
τὸ μέγα τῆς Ἀνατολῆς καὶ παρ' ἡμῖν τῆς συνταγματικῆς
ἐλευθερίας γεγονός, ὅπερ ἔσται εὐεργετικὸν καὶ σωτήριον
διὰ πάντας τοὺς τῆς Αὐτοκρατορίας λαούς, οὐδὲν μὲν
ἀποβῆλλοντας ἐξ ὧν τέως νομίμως ἐκέκτηντο, ἐπὶ πλέον δ'
ἀπολαμβάνοντας τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσο-
τητος καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῶν καὶ τῆς
κοινῆς πατρίδος.

Καὶ σήμερον δὲ, ἐπὶ τῷ χροσύνῳ γεγονότι τῆς εἰς
τὸν θρόνον εὐτυχοῦς ἀναρρήσεως τοῦ λαοφιλοῦς ἄνκτος
σουλτάν Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε', δι' ἧς μόνον ἐριστικῶς
πλέον τὸ μέγα ἐκεῖνο γεγονός ἐπιστέφεται καὶ ἐδρασιούται,
καθῆκον ἡμῶν ἡγοῦμεθα ἵνα ὑποβῶμεν τῷ νέῳ λαοφιλεῖ
ἄνκτι ἡμῶν τὴν ἀγάπην, τὴν πίστιν καὶ ἀροσίωσιν ἡμῶν
τε καὶ σύμπαντος τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐν τῇ ἀκραδάντῳ
πεποιθήσει, ὅτι κατὰ τὴν εὐτυχῇ περιούδιαν τῆς βασιλείας
αὐτοῦ οὐ μόνον τὰ τοῦ Κράτους καθ' ὅλον τὴν ἀσφαλή καὶ
τῆς δόξης καὶ προόδου ὁδὸν θὰ διακύνωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ
ἡμετέρου ἔθνους ἰδίᾳ θὰ προάγωνται καὶ τῆς εὐμενοῦς
Αὐτοῦ τε καὶ τῆς Κυβερνήσεως Αὐτοῦ προστασίας θὰ τυγ-
χάνωσιν, ἀθίκτων τηρουμένων τῶν παναρχαίων δικαίων
αὐτοῦ.

Τὰς εὐχὰς δὲ καὶ δεήσεις ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότη-
τος ἀναπέμποντες, αἱ δεηθῶμεν ἐνθέρμως τοῦ Κυρίου ὅπως

χρηρίζεται Αὐτῷ ὑγιεῖαν καὶ μακροημέρευσιν καὶ εὐκλεῶς βσι-
λείαν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος καὶ πάντων
ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα ψαλέντος ἐμμελέστατα ὑπὸ τῶν ψαλ-
τῶν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ τοῦ πολυχρονισμοῦ τῆς
Α. Α. Μεγαλειότητος, οἱ μὲν σεβ. ἀρχιερεῖς καὶ οἱ βι-
μοῦχοι καὶ λογάδες ἀνῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν πα-
τριαρχῶν, ἡ δὲ Α. Θ. Π. ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτο-
συγκελλίαν ἐξώστου, πρὸς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς πρω-
τευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκφράζων τὴν κοινὴν πε-
ποιθησιν, ὅτι κάλλιον ὑπὸ πολίτευμα συνταγματικὸν
θέλομεν δυνηθῆναι νὰ ζήσωμεν μερφοῦμενοι καὶ πραγμαῶμε-
νοι, συνέστησε πᾶσιν, ὅπως ὡς νομοταγεῖς καὶ σέβωνται
τὸν βασιλέα, Αὐτοῦ τε καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ
τῶν συνόλων λαῶν τὴν ἐκτίμησιν ἐπιστώμενοι, σὺν τῇ
αἰτήσῃ τῆς τηρήσεως τῶν δικαίων ἡμῶν. Ἐπὶ τούτοις
οἱ παρόντες ἐζητωκραύγησαν ὑπὲρ τοῦ μεγαλειοτάτου
ἀνακτος.

*

Ἐν τε τῷ ναῷ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν
πατριαρχῶν ὑποδοχὴν παρίσταντο φέροντες τὴν τε
στολὴν τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ τὰ αὐτοκρατ. παράση-
μα, δι' ὧν εἰσι τετιμημένοι οἱ ἑξοχ. Ἀριστείδης Γε-
ωργαντζόγλου πασᾶς ὑπουργὸς τῶν μεταλλείων καὶ
τῶν δασῶν (ἀναχωρήσας ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῷ ναῷ
τελετῆς) Ἀλ. Παντζίρης βένης, Ἀριστ. Κυριακοῦ βένης,
Ἀλ. Ζωηρὸς πασᾶς, Παυλάκη πασᾶς Φενερλῆς, Μι-
χαὴλ Γρηγοριάδης, πρῶτον ἡγεμὼν τῆς Σάμου, Ἰππ.
Ταυλάριος, Συμεὼν Χριστοφορίδης, ἱατρὸς τοῦ ὑπουρ-
γείου τῆς ἀστυνομίας, Χαραλ. Ραμφιάδης, Δημ. Νι-
κολαΐδης, Δημ. Σωφρονιάδης, Γ. Νομικός, Γ. Κολλη-
τίδης ἱατρὸς, Βλαδ. Μιρμήρογλου. Παρῆσαν ἐπίσης
οἱ πανιερ. μητροπολίται Λέρου καὶ Καλύμνου καὶ Σάρ-
δεων, ὁ πανοσιολογ. ἐπίτροπος τοῦ θεοβαδίστου Ὁρους
Σινᾶ, οἱ ἑλλήνες βουλευταὶ πρωτευούσης, Μακεδο-
νίας, Ἡπείρου, Θράκης, Σμύρνης καὶ Αἰγαίου, τὰ
μέλη τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, οἱ ἐκ τῶν βαθμοῦ-
χων καὶ λογάδων Α. Σούρας, Ν. Φραγκιάς, Ἰω.
Καμπαλούρης, Κοκολάτος, ὁ κ. Γ. Α. Ζαρίφης, πάν-
τες οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί,
καὶ τινες τῶν ἐπιλέκτων. Ἡ Α. Θ. Π. νύχθη καὶ
πάλιν ὑπὲρ τοῦ ἀνακτος, οὗ ἐξῆρε τὴν πανθομολο-
γούμενην ἀγαθότητα, ἐφ' ἣ διεκρίνετο καὶ ὁ ἀλή-
στου μνήμης πατὴρ αὐτοῦ ὁ σουλτάνος Ἀβδοῦλ Με-
δζήτ Χάν.

*

Τῇ δευτέρᾳ, 27 ἀπριλίου, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ νενο-
μισμένη περιζώσις τῆς σπάθης, καὶ ἥτις ἦν ἐορ-
τάσιμος ἡμέρα, κλειστῶν ὄντων τῶν καταστημάτων,
οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ ἐκ τῶν
πέριξ ἐπαρχιῶν προσελθόντες ἔσχον εὐκαιρίαν νέαν

εὐχῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ τῶν ἑλληνικῶν τῆς Ἀρχιεπι-
σκοπῆς σχολείων, ταχθέντες ἐν αἷς θέσεσιν ὥρισε δι'
ἐκάστην σχολὴν τὸ ἐπὶ τούτῳ πρόγραμμα, ἔψαλλον
τὸν πολυχρονισμόν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου,
διερχομένου ἐν μέσῳ χιλιάδων ἀγαλλομένου λαοῦ,
εὐλικρινῶς εὐχομένου ὑπὲρ εὐδαίμονος βασιλείας
αὐτοῦ.

Προσκληθέντων πάντων τῶν ἐν τῷ κράτει πνευ-
ματικῶν ἀρχηγῶν, μετέσχε τῆς ἐπὶ τῇ περιζώσει τῆς
σπάθης πομπῆς καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πα-
τριάρχης, ἐπιβαίνων ἀμάξης μετὰ τοῦ σεβασμ. μη-
τροπολίτου Νικομηδείας, φέροντες τὰ αὐτοκρατορικὰ
παράσημα, ὧν εἰσὶ κάτοχοι. Οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ καὶ
τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κατέ-
λαβον τὸν ὁρισθέντα δι' αὐτοὺς τόπον ἐν τῷ ἀρχαίῳ
ἀνακτόρῳ Τὸπ-καποῦ, ὅπου ἡ Α. Α. Μ. ὁ σουλτάνος
εἰσερχόμενος, καὶ πλησιάσας πρὸς τὸ μέρος, ἐν ᾧ
παρίσταντο οἱ πνευματικοὶ τῶν μὴ μωαμεθανικῶν
κοινοτήτων ἀρχηγοί, κατῆλθε τῆς ἀμάξης καὶ, πρὸς
τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην λαλήσας
ἡγαθύνθη νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτὸν διὰ τὸν κόπον, ὃν
ὑπέστη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ νὰ συστήσῃ ἔτι
ὅπως εὐχῶνται πάντες πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πραγματώ-
σεως τῶν ὑπὲρ τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ λαῶν
ἀγαθῶν αὐτοκρατορικῶν διαθέσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Τῇ ἑσπέρα τῆς δευτέρας ἀφί-
κετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς χθὲς, τρίτης,
ἀνέλαβε τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ ἐκ
τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Ἀγκύρας καὶ
Κοτυαείου κ. Σωφρόνιος, ᾧ προσεφώνησε καταλλήλως
ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ εἰς ὃν ἀρ-
μοδίως ἀπήντησεν ὁ νέος συνοδικός.

ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου μίαν ἐπαρχιακῶν
ναῶν εἰσφορὰν ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν καὶ μίαν ἰδιω-
τικὴν, τὴν πρώτην ἐκ γροσίων 1351 περιελθόντων εἰς
τὸ ταμεῖον ἐκ περιαγωγῆς δίσκων ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς
τῆς ἐπαρχίας Δέρκων, τὴν δευτέραν ἐκ γροσίων 120
τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Πάρα καὶ Δαδιώτου, τὸ αὐτὸ πο-
σὸν προσενεγκόντων καὶ πέρυσιν. Ἐπαναλαμβάνομεν
ὅτι τὸ διὰ δίσκων καὶ τὸ διὰ χορηγιῶν τῶν ταμείων
τῶν ναῶν εἰσπραχθισόμενον χρῆμα τοῦτο καὶ μόνον
ἀρκεῖ καὶ ὑπεραρκεῖ πρὸς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν
Πατριαρχείων. Πέρυσιν συνεστήσαμεν ὡς τελεσφόρον
πρὸς τοῦτο μέτρον τὴν ἐτησίαν χορηγίαν τῶν ταμείων
τῶν ἐνταῦθα καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπειραρίθμων
Ἀδελφοτήτων. Δυστυχῶς, οὔτε τὸ ἐν δέκατον τοῦ ὑπο-
λογιζομένου ποσοῦ εἰσπράττεται, πρέπει δὲ νὰ λάβωσι
πολλὴν πρόνοιαν ὑπὲρ εὐρωστίας τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου

πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ὀρθοδόξων καὶ πρώτιστα τῶν ὁμογενῶν. Γινώσκουμεν καὶ ἐπαινοῦμεν τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν πάντων, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ βλέπωμεν ἀπὸ καὶ πολλὰ τὰ τεκμήρια αὐτῆς καὶ κυρίως ἐν ἐπαρχίαις καὶ πόλεσι τῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου κοινότητες καὶ ἰδιῶται καλῶς ἔχοντες οἰκονομικῶς ὑστεροῦσιν ἄλλων δυσπραγουσῶν.

Βασιλικὴ ἐορτή.—Τῇ πέμπτῃ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἀγομένης τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τοῦ μεγαλειοτάτου βασιλέως τῶν ἐλλήνων Γεωργίου Α', τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἐορτάζοντος βασιλέως καὶ τῶν συνεορταζόντων ὁμωνύμων τῷ σεπτῷ πατρὶ καὶ πάμπαν αὐτῶν βασιλικῶν πριγκήπων ἠρμύνευσε τῷ ἔξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμίν.

Ἐπισκέψεις ἐπίσημοι.—Τῇ παρασκευῇ, 24 τοῦ μηνὸς, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπισκεψάμενος ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχόντος καπουκεχαγιά τῶν Πατριαρχείων τὴν Α. Υ'. τὸν Μ. βεζίρην Χουσεὴν Χιλμὴ πασάν, συνεχάρη αὐτῷ ἐπὶ τῇ τῷ δευτέρῳ ἀνόδῳ αὐτοῦ εἰς τὸ περιβλεπτόν ὑπουργεῖον τοῦτο.—Χθὲς δὲ ἡ Α. Υ'. ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρώην Μ. βεζίρης Φερὴτ πασὰς ἐλθὼν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀπέδωκε τῇ Α. Θ. Π. τὴν αὐτῷ γενομένην προηγουμένως ἐπίσκεψιν. Διακοπεῖσης τῆς συνοδικῆς συνεδρίας ἐπὶ μικρὸν, ἡ Α. Θ. Π. συνέστησεν εἰς τὸν ὑψ. ὑπουργὸν τοὺς τε σεβασμ. συνοδικοὺς καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἡ δὲ συνδιάλεξις διεξήχθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἣν γινώσκει καλῶς ὁ ὑψηλ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐθνικὰ Φιλανθρ. Καταστήματα.—Ἐν τῇ κοινῇ συνεδρίᾳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, τῇ συγκροτηθείσῃ τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π., ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐφορίας τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ἀντὶ τῶν κκ. Ἀλ. Σινιόσογλου καὶ Σ. Γ. Καζανόβα. οἱ κκ. Λέων Καζανόβας καὶ Γ. Φατοῆς ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν τέως ἐφορον κ. Κ. Παπᾶν ἀνεβλήθη, μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας.

Ἐπὶ τοῖς ἐν Ἀδάνοις οἰματηροῖς συμβάσιν, ἅτινα ἔλαβον χώραν πρὸ τριῶν ἐβδομάδων περίπου, καὶ ἐν οἷς ἐφονεύθησαν καὶ τινες ὁμογενεῖς, ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν σημερινὴν κοινὴν συνεδρίαν ἱερᾶς Συνόδου καὶ Ἐθν. Συμβουλίου νὰ μεταβῇ διμελὲς ἐπιτροπὴ, ἐκ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Πισιδείας καὶ τοῦ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Χ. Κιοσέογλου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν ἀνατολικῶν ἀρμενίων, ἐκφράζουσα τὰς συλλυπητικὰς προσρήσεις καὶ τὴν εἰλικρινὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους συμπάθειαν πρὸς τὸν θεοφ. τοποτη-

ρητὴν τοῦ ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀδάνων λαβοῦσι χώραν. Γνωσθέντος δ' ὅτι, κατὰ τὰς αἰματηρὰς ἐκείνας σκηνὰς πολλὴν ἐπεδείξαντο πρὸς τοὺς παθόντας ἀρμενίους φιλανθρωπίαν ἱκανοὶ τῶν ἐλλήνων, κυρίως δὲ οἱ ἀδελφοὶ Τρουπάνη, πάντες τεκμηριοῦντες πατροπαράδοτον ἀρετὴν, ἀπεφασίσθη νὰ ἐκφρασθῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ εὐαρέσκεια ὡς καὶ αἱ εὐχαὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἐπιτροπὴ δὲ διμελὲς ὀνομάσθη ἐκ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἐάνθης καὶ τοῦ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Π. Τσαούσογλου, πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ἐπὶ ὑλικῇ ἀνακουφίσει τῶν κατὰ τὰς φοβερὰς ἐκείνας σκηνὰς παθόντων ὁμογενῶν ἡμῶν.

Βεβήλωσις ἱεροῦ ναοῦ.—Ἐπισήμως ἠγγέλθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὅτι τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, τῆς μεσοπεντηκοστῆς, σχισματικοὶ τινες ἐν τῷ χωρίῳ Δέρκω βούλγαροι προέβησαν εἰς ἱερόσυλον πράξιν ἀνοίξαντες δι' ἀντίκλειδος τὸν ναὸν τοῦ χωρίου καὶ καλέσαντες ἔξωθεν βούλγαρόν τινα ἐπαγγελλόμενον τὸν ἱερέα.

Κανονικὴ ἄδεια.—Συνοδικῶς ἐχορηγήθη τῷ πνιερ. μητροπολίτῃ Γρεβενῶν, ἐπὶ αἰτήσῃ αὐτοῦ, ἡ νενομισμένη ἄδεια τῆς εἰς Προῦσταν μεταβάσεως χάριν τῶν ἐκεῖ ἱματικῶν λουτρῶν.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί.—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, 23 λήγοντος, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἠΐστα τὰ ἵεοντα διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκελλοῦ τοῖς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἐορτὴν ἄγουσι κκ. Γ. Φ. Γεωργιάδῃ, γερουσιαστῇ, Γ. Θεοχαρίδῃ, μέλει τοῦ Δ. Ἐν. Μ. Συμβουλίου ὡς καὶ τῷ τέως τοιούτῳ κ. Γ. Κάρταλῃ, καὶ τοῖς βουλευταῖς Γ. Κούρτογλου, Γ. Χωναῖφ καὶ Γ. Ἄρτα τοῖς δὲ λοιποῖς ἐορτάζουσι τὰς πατριαρχ. εὐχὰς ἠρμύνευσαν οἱ ἱεργ. πατριαρχικοὶ διάκονοι.

Πατριαρχικαὶ εὐχαὶ—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, τελομένης ἐν Σταυροδρομίῳ τῆς κηδείας τοῦ ἱατροῦ Κωνσταντίνου Στεκούλη, ἐξεπροσώπει τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ ἱερολογ. δευτερεύων, ἑρμηνεύσας ἅμα τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος πατριαρχικὰς εὐχὰς τῇ πενθούσῃ συζύγῳ καὶ τοῖς οἰκείοις—τὸ αὐτὸ καθήκον ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Εἰρηναῖος ἐξεπλήρωσε τὴν προχθὲς, δευτέραν, ἐν τῇ κηδείᾳ τῆς μακαρίτιδος Ἑλένης Καλογερᾶ, γενομένης κοινοτικῆς δαπάνης, ἐν Σταυροδρομίῳ, προεξαρχόντων τῶν πνιερ. μητροπολιτῶν Πελαγονίας καὶ Μεσημαρίας, σὺν τῷ θεοφλ. ἐπισκόπῳ Ἑλαίας.—Ἐν ἀμφοτέροις παρῆσαν ὁμογενεῖς ἐπίλεκτοι καὶ πλῆθος πολιτῶν τιμῶντων τοῦ μὲν τὴν ἐπιστημονικὴν θέσιν, ἣν ἐτίμησε μεταξὺ ὁμογενῶν καὶ ξένων, τῆς δὲ τὴν ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη καματηρὰν διδασκαλίαν ἐν τῷ παρθέναγωγείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Σταυροδρομίῳ κοινότητος, ὅπερ μικρὴν παρλαβοῦσα σχολεῖον, ἀφίνει σχολὴν ἐθνικὴν, ἑκατοντάδας πολλὰς χρηστῶν μητέρων μορφώσαν.

Ἐφημερίδες.—Ἐλάβουμεν ἐπὶ τὰ φύλλα νέας ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ἐκδιδουμένης ἐν Καίρῳ, ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Κ. Δαμιανοῦ. «Τὸ Βῆμα» ἐπιγράφεται καθημερινὴ ἐφημερὶς οἰκονομολογικῇ, πολιτικῇ καὶ ἐμπορικῇ, σύμβολον δὲ τίθησιν ἐπὶ κεφαλῇς τὸ τοῦ Μενάνδρου «Κράτιστόν ἐστι τάληθ' ἰλέγειν ἐν παντὶ καιρῷ». Φύλλον ἡμερήσιον ἢ ἐβδομαδιαῖον ζητοῦν τὴν ἀλήθειαν καὶ ταύτην λέγον ἐν παντὶ καιρῷ γίνεται κάλλιστος ὁδηγὸς εἰς πάντας, ὅσοι θέλουσι ἀκούωσι τάληθ' εὐχόμεθα δὲ παντὶ τὸν δημοσιογραφικὸν ἀναλαμ-

θάνατον ἀγῶνα νὰ λέγῃ καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἀλήθειαν, ἀπροσωπολήπτως. Τὸ «Βῆμα» διακρίνεται καὶ διὰ τὴν ὕλην καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ τὴν εὐανάγνωστον.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ἱερά Σύνοδος. — Ἐπανελθόντων εἰς Ἀθήνας τῶν ἐπὶ ταῖς ἐφοραῖς τοῦ πάσχα μεταβάντων εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν σεβασμ. συνοδικῶν Ἡλείας κ. Δεμασκηνοῦ καὶ Πατρῶν κ. Ἀντωνίου, ἐπανελήθησαν ἐγκαίρως αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ἀναγγέλλει ὁ «Ἱερός Σύνδεσμος».

Ἐπίσκοποι ἐν Ἀθήναις. — Διεκρίθει ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μηνός, ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Χαλκίδος καὶ Καρυστίας κ. Χρύσανθος. Ἐπανῆλθε πρὸ τῶν ἐορτῶν τοῦ πάσχα εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Παροναξίας κ. Γρηγόριος.

Ἐπισκοπὴ Τρίκκης. — Ἀγγέλλεται ἡ σύστασις ἐν Τρίκῃ λαϊκῆς σχολῆς, πατρικῇ μερίμνῃ τοῦ πανιερ. ἐπισκόπου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀνθίμου, συστήσαντος ἄρτι καὶ «Σύνδεσμον ἱερατικόν», οὗ μέλη εἰσὶν οἱ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ναοὺς ἱερατεύοντες.

Φιλανθρωπίας ἔργα. — Τῇ 12 τοῦ μηνός τούτου σεμνὴ τελετὴ εἴλκυσε κόσμον πολὺν, οὗ προέστατο ἡ Α. Β. Ὑψ. ἡ πριγκίπισσα Μαρία καὶ ὑπουργοὶ τινες, ἐπηυλόγει δὲ αὐτὴν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος. Ἐώρταζεν ὁ οἶκος τῶν τυφλῶν, ὁ ἐν Ἀθήναις, ὑπὲρ οὗ τοσοῦτον ἐργάζεται ὁ σεβ. μητροπολίτης. «Ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία — γράφει ὁ «Ἱερός Σύνδεσμος» — ἔπειτα οἱ μικροὶ μαθηταὶ — (ἄομματοι) — ἀνέγνωσαν. ἔγραψαν καὶ ἀπήγγειλαν, καταπλήσσοντες τοὺς παρευρισκομένους, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἀποκομίζοντες ἀρίστas ἐντυπώσεις, καὶ ἐκφράζοντες ἐπαίνους διὰ τὴν ἐξαίρετον διακρῦθμιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας».

Τεκμήριον εὐλαβείας. — Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 18 λήγοντος ἡ «Πρόοδος» τῆς Τήνου, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας πολλὰ γράφουσα περὶ τῆς ἐν τῇ εὐάνθρωπ ταύτῃ νήσῳ παλαιᾶς μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος, τεινούσης εἰς ἀφάντωςιν, θερμῶς συστήσῃ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῆς καὶ διατήρησιν ἱεροῦ μνημείου τοιοῦτου, οὗ ἡ ὑπαρξίς, ἀνμπολεῖ ζωηρῶς εἰς τὴν ἐνθύμησιν πάντων τῇ εὐέθειαν τῶν γονέων καὶ προγόνων ἡμῶν. Ἐν τῇ παρῴσιον ἡμετέρῃ παρατηρουμένη πρὸς τὰ ἱερὰ ἀδικιορρίκα, παρήγορον τὸ ἔκκυσμα ὅτι λόγοι ὁμογενεῖς ὑφούσι φωνὴν ὑπὲρ διατηρήσεως συνκισθημάτων ἁγίων, αἵτινα ἐν τῇ μακαριστῇ γενεᾷ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐμόρφουν ἄνδρας καὶ γυναῖκας τιμῶντας καὶ σώζοντας τὰς παλαιὰς ἱεράς] παρχδόσεις καὶ διδασκαλίας, δι' ὧν ἐσώθη τὸ ἐλληρικὸν ἔθνος.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΚΥΠΡΩ

Ἐκδίδομεν καὶ σήμερον τὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ Κύπρου σταλέντα δύο τηλεγραφήματα, ὧν τὸ ἐν

φέρει χαρακτῆρα τεκμηριούμενον ὑπὸ τῆς ιδιότητος τῶν υπογραφομένων.

Κοινὸς πόθος πάντων τῶν ὀρθοδόξων καὶ κοινὴ παράκλησις ἐστὶν ἡ ἀπομοσύνη τῶν παθῶν καὶ ἡ συνεργασία πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ ὀρθοδόξων πρῶτον μὲν ὑπὲρ ἐπανόδου τῆς εὐαγγελικῆς καὶ γαληνιαίας τῶν πρὸ ἡμῶν χρόνων καταστάσεως, δεύτερον δὲ ὑπὲρ εὐεξίας καὶ συντάξεως τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς Κύπρου, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν· ὁ δὲ κυριώτερον ὑπὲρ ἀναθερμάνσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος.

Τὰ τηλεγραφούμενα προξενούσι θλίψιν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, ἔχουσι δ' ὧδε.

Νικοσία, 25 Ἀπριλίου, ὥρᾳ 8 μετὰ μεσημβρίας.

Τηλεγραφῆματα Χελσίου δημοσιευθέντα «Πρόοδος» 14 Ἀπριλίου εἶναι ἀνήθικος στρέβλωσις ἀληθείας. Ἀγανακτοῦντες καταγγέλλομεν. Ἡμετέρα πόλις πλείστα περιχώρων μνημονεύουσι πάντοτε κανονικοῦ ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ Κυρηνείας. Οὐδέποτε διαλλαχῶμεν πρὸς ἐπιβάντην.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΙΣΟΤΗΣ»

Λεωνόδοῦ.

Νικοσία, 26, ὥρᾳ 9, 7' πρὸ μεσημβρίας.

Ἀπεκρούσαμεν, ἀποκρούομεν ἐκλογὴν ὁγδὸς Ἀπριλίου, δημοῦργημα συμπαγινίας ἀλλοφύλου Κυβερνήσεως μετὰ ἄλλων ἐπιβουλευομένων γόητρων Ἐκκλησίας. Ὄνομα ἐπιβάτου ἀποκεκλεισμένων ναῶν μας. Μνημονεύομεν ἐκκλησιαστικὸν ἀρχιεπίσκοπον ἀπὸ Κυρηνείας Κύριλλον Σώσατε Ἐκκλησίαν.

Δημοτικοὶ σύμβουλοι Λεωνόδοῦ Πασχάλης, Μιχαηλίδης, Βεργόπουλος — **Δημοτικοὶ σύμβουλοι Ἀμμοχώστου** Γεωργίου, Πολύβιος, Μοσχολιά, Δημητρίου — **Λεωνόδοῦ Λανίτης** — **Δήμαρχος Πάφου** Νικολαΐδης — **Δήμαρχος Κυρηνείας** Φιερός — **Δήμαρχος Καραβά** Χατζηλάμπρου.

ΓΕΡΩΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ

Τῇ 12 λήγοντος μηνός παρέδιδε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα, μετὰ διήμερον νόσον, ὁ ἐκ τῶν πρεσβύτων πατέρων τῆς ἱερᾶς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Μεγίστης Λαύρας γέρων **Γεράσιμος Λαυριώτης**. Φωνὴ ἐν Ραμῶ καὶ πάλιν ἠκούσθη ἀνὰ τὰ μοναχικὰ συστήματα τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους καὶ πρὸς τὴν ποθεινὴν πατρίδα τῶν χριστιανῶν ἀνῆλθε χρησιμώτατος τῶν νέων μοναχῶν παρχστάτης καὶ σύμβουλος, ἐν ὀρφανίᾳ λιπὼν νέους καὶ γέροντας, δοκίμους καὶ ὑπηρέτας, συμβουλῶν πάντας ἔχοντας ἀνάγκην. Εἰς τὰς τόσας ὑποθέσεις, αἵτινες περισπῶσι τοῦ ἐν Ἀθῶ τῆς μοναδικῆς ἀσκήσεως τὸν καλλίνικον ἀνύοντα δίκυλον, ὑποθέσεις παρομαρτούσας αὐτοῖς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς θνητῆς ἡμῶν φύσεως, οἱ κατὰ πρῶτον ὑποδυόμενοι τὸ μοναχικὸν τριβώνιον καὶ οἱ ἐν τῇ κατὰ Θεὸν φιλοσοφίᾳ ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγυμνασμένοι, τῆς πείρας τῶν προγενεστέρων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνάγκην ἔχοντες.

έστερημένοι μένουσι τῶν φώτων καὶ συμβολῶν, ὅς ἡδύναντο νὰ χορηγῶσιν οἱ ἐν τῷ μοναχικῷ σταθμῷ χειραγωγοί.

Τὸν Γεράσιμον ἐγνώρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπὸ τοῦ 1900—1903 διατελέσαντα. Ἐξετίμησαν τὴν αὐστηράν αὐτοῦ μοναχικὴν πολιτείαν, ἣν ἐγίνωσκε νὰ συνδυάζῃ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας, ἐν ᾗ παρέμενεν. Ἐξετίμησαν τὴν μεγάλην αὐτοῦ νοημοσύνην, ἣν πάντοτε συνεκίρνει μετὰ πολλῆς εὐπροσηγορίας καὶ λεπτότητος τρόπων. Ἐξετίμησαν τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἥ: ἐγένετο κάτοχος δι' ἰδίαν μελέτην, μετὰ τὰς ἐν τῷ σχολαρχεῖῳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Αἰγίνης σπουδᾶς. Ἦν δημιουργημὰ τῆς ἰδίας ἀγχινοίας καὶ φιλοτιμίας, ὡς οἱ πλείστοι τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.

Τῶν τοιούτων ἀρετῶν καὶ προτερημάτων ἔχρηζεν ἡ γεραρχία λαυριωτικῆ ἀδελφότητος. ἡ στερηθεῖσα ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν δύο ἐτι διακεκριμένων ἐπὶ νοημοσύνη καὶ πείρᾳ ἀδελφῶν, τοῦ μοναχοῦ Ἀλεξάνδρου Εὐμορφοπούλου καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσστόμου. Τὸ πρὸς τὴν γεραρχίαν Λαύραν καθῆκον τῶν ἐν αὐτῇ νῦν ἀσκουμένων, τὸ σπουδαῖον ἔργον τῆς διοικήσεως αὐτῆς καὶ τῆς συμμετοχῆς ἐν τῇ διευθετήσει τῶν γενικῶν ἀγιορειτικῶν ὑποθέσεων ἀποδίδει μείζον ἔτι καὶ δυσχερέστερον. Ὁ χείμνητος Γεράσιμος εἰργάσθη μετὰ ζήλου λελογισμένου ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Λαύρας παρὰ τῇ ἱερᾷ Κοινότητι, εἰργάσθη μετ' ἀφοσιώσεως ὡς ἐπίτροπος τῆς μονῆς, εἰργάσθη καὶ καθ' ὃν χρόνον ἔτι οὔτε ἐπίτροπος, οὔτε ἀντιπρόσωπος διετέλει. Διότι καὶ τὰς συμβουλὰς αὐτοῦ ἐζήτουν καὶ τὴν πείραν αὐτοῦ ἐπεκκλοῦντο.

Μετὰ τὴν πρὸς Κύριον μετάστασιν καὶ τοῦ Γερασίμου, μετὰ τὴν ἀπ' ἡμῶν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀπέλευσιν πολλῶν ἐγκρίτων ἀγιορειτῶν, ὧν ἀθρόον οὕτως εἰπεῖν ἐντὸς δεκαετίας ἐστερήθη τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐν ᾧ μέγα νὰ ἔχωσιν οἱ ζῶντες ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ πρᾶγμα τῶν μεταστάσεων, καὶ νὰ καθοδηγῶνται ἐκ τῆς ἀεκάσεως τῆς ἀναστροφῆς τῶν ἡγουμένων αὐτῶν, ἐν τῷ βίῳ καὶ τῇ διοικήσει. Οὕτω τὸ ἔργον τῶν ἀποικομένων τὸ σωτήριον οὐδέποτε θέλει δικοπῇ, ἡ δὲ μίμησις τῶν ἀρετῶν ἐκείνων ἔσται ζῶν μνημότυπον εἰς τοὺς χείμνητους.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Καθὰ ἐδιδόθη ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον τῆς δημοσιεύσεως, κατὰ ἐπαρχίας τῶν πινάκων τῶν ἐμφαινόντων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος ἄχρι τῆς σήμερον, ἐξ ὧν πινάκων πιστοῦται ὅτε ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ σχίσμα ἀποσκιρτησάντων ὀρθοδόξων χωρίων καθὼς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀρπαγιστῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν.

Προκειμένου περὶ τῶν δύο τούτων σημείων, διηρέσαμεν τὴν εἰς τὸ σχίσμα ἀποσκιρτησάντων εἰς δύο χρονι-

κὰς περιόδους· α') εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ σχίσματος μέχρι τοῦ 1900 καὶ β') εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ ἔφεξῃς. Τὴν διαίρεσιν ταύτην δὲ ὑπηγόρευσε τὸ γεγονός ὅτι, ἐνῷ αἱ μέχρι τοῦ ἔτους 1900 ἀποσκιρτήσεις, εἴτε συλλήδον, εἴτε μεμονωμέναι, ἐγένοντο μὲν πάντοτε κατόπιν ἐνεργειῶν καὶ ραδιουργιῶν καὶ ὑποκινήσεων τῶν Βουλγάρων, ἀλλ' ἀνευ τῆς ἐξασκήσεως ὑπὸ τούτων τρομοκρατικῆς πιέσεως, αἱ ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ, ἰδιαίτερα, αἱ ἀπὸ τοῦ 1903 ἀποσκιρτήσεις εἰς τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα ὀρθοδόξων χωρίων, ἐγένοντο πᾶσι βία καὶ δυναστεία, διὰ τῆς χρήσεως ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν τῶν γνωστῶν σύμπαντι τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ἀνηκούστων ἐκδιαστικῶν καὶ τρομοκρατικῶν μέσων, περὶ ὧν ὁ προσήκων ἐγένετο ἐν καιρῷ λόγος ἀπὸ τῶν σιτηλῶν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας». Διὸ, καὶ αὐτὴ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, τὰς καταναγκαστικὰς ἀποσκιρτήσεις ταύτας ὀρθοδόξων χωρίων εἰς τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα θεωροῦσα ὡς μὴ νομίμως γενομένης καὶ μὴ ἐκφραζούσας τὸ ἀληθὲς ἐνδόμυχον φρόνημα τῶν κατοίκων, ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ ταύτας, ἐξακολουθοῦσα νὰ θεωρῇ τὰ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸ σχίσμα προσχωρήσαντα χωρία ὡς Πατριαρχικά.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΧΩΡΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΟΚΛΗΡΙΑΝ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΑ
Εἰς τὴν ΕΠΑΡΧΙΑΝ

Μέχρι τοῦ 1900. Ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν χριστιανικῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, ἀνερχομένων εἰς 191, ἀπεσκιρτήσαν καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐξουχίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1900 τὸ ὅλον 8 χωρία, ὧν αἱ ἐκκλησίαι κατέχονται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ἀπὸ τοῦ 1900 δὲ καὶ ἐντεῦθεν τὰ ἐξῆς 42.

1) Ζαγορίτσα· ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν αὐτῇ δύο Ἐκκλησιῶν ἡ μία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῷ 1891 ἡ δ' ἐτέρη τῷ 1901. **2) Κουμανίτσοβον Ἀνω.** Ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὁριστικῶς τῷ 1901. **3) Ζουπάνισα.** Ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1900 ἡ λειτουργία ἐτελείτο ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ Σχισματικῶν. Ἀπὸ τοῦ 1900 ἡ ἐκκλησία κατελήφθη καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **4) Μανιάκοι.** Ἡ ἐκκλησία διαρρινοεικηθεῖσα ἐκλείσθη τῷ 1901. Κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὸ Σύνταγμα. **5) Τίκενι.** Τὸ χωρίον προτεχώρησε τῇ Ἐξουχίᾳ τῷ 1902, ἀλλ' ὁ ἱερεὺς τελεῖ τὴν τὴν λειτουργίαν Ἑλληνιστί, μὴ μνημονεύων οὔτε τοῦ Πατριάρχου οὔτε τοῦ Ἐξάρχου. **6) Κωστένέτσι.** Διὰ Βεζυρικῆς διαταγῆς ἐτελείτο ἡ λειτουργία ἐκ περιτροπῆς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Τῷ 1903 ὁμοῦ κατελήφθη ἡ ἐκκλησία καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ σχισματικῶν. **7) Σμαρδέσι.** Ἐκ τῶν προσχωρισάντων βίη τῇ Ἐξουχίᾳ. Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἐπυρολήθη τῷ 1902 ὑπὸ τοῦ Τσακαλάρωφ. **8)**

Λαμπάνιτσα. Τῆς ἐκκλησίας τούτου πυρποληθείσης τῷ 1903, ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου αὐτῆς παράπηγμα κατεληφθὲν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **9) 10) καὶ 11) 'Ρούλια, 'Οστίμα καὶ Τύρναβον.** Ἀποσκιρτήσαντα τῷ 1899 προσήλθον εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τῷ 1902. Τῷ 1903 ὁμῶς ἐκηρύχθησαν ἐντελῶς σχισματικά. **12) Γκαμπρέδι.** Ἐκηρύχθη σχισματικὸν ὁριστικῶς τῷ 1903. **13) Δρανόβαινι.** Ὁμοίως τῷ 1903. **14) Τσερνόλιτσα.** Ἀπὸ τοῦ 1906 ἐτελείτο ἡ λειτουργία ἐκ περιτροπῆς, ὅτε κατηργήθη τὸ σύστημα τοῦτο, τοῦ χωρίου προσελθόντος εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Μετὰ τὸ Σύνταγμα ὁμῶς, κυβερνητικῇ ἀνοχῇ, ἡ ἐκκλησία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **15) Μποζιδίτσα.** Ἐκηρύχθη ἐντελῶς σχισματικὸν τῷ 1903 καταληφθείσης τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **16) Στάτιτσα.** Ἐκηρύχθη ἐντελῶς σχισματικὸν τῷ 1902. **17) καὶ 18) Τύρνια (καὶ Τούρια.** Μετέστησαν τῇ Ἐξάρχει τῷ 1900. **19) Κονομπλάτ.** Μέχρι τοῦ 1902 ἐτελείτο ἐκ περιτροπῆς ἡ λειτουργία, ὅτε καὶ ἀπεκίρτηται ὁριστικῶς. **20) Τειχόβλιτσα.** Ἡ ἐκκλησία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῷ 1902, τῷ δὲ 1904 ἐπανῆλθε εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ἐκηρύχθη ὁριστικῶς σχισματικὸν τῷ 1906. **21) Σιστέεβον.** Ἐκ τῶν δύο ἐν αὐτῇ ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν, ἡ μία κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἀποσκιρτησάντων σχισματικῶν τῷ 1891, ἡ δ' ἑτέρα τῷ 1903. **22) Σέτομα.** Σχισματικὸν ἀπὸ τοῦ 1903. **23) Ἀπόδκεπος.** Ὁμοίως. **24), 25), 26), Ζούζελοτοι, Λούδοβον, Λουδράδες.** Σχισματικά ἀπὸ τοῦ 1904. **27) 'Εξερετς.** Σχισματικὸν ἀπὸ τοῦ 1904 προσήλθεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν κατὰ τὸ ἔτος 1907. Μετὰ τὸ Σύνταγμα ἐκηρύχθη καὶ αὖθις σχισματικὸν. **28) Ἀετόζι.** Σχισματικὸν ἀπὸ τοῦ 1897. ἔχει ἐκκλησίαν καὶ Μονὴν. Ἡ ἐκκλησία ἔχει καταληφθῇ ἔκτοτε ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἀλλ' ἡ Μονὴ διετέλει κλειστὴ μέχρι πρὸ τοῦ Συντάγματος. Μετὰ τὸ Σύνταγμα ὁμῶς κατελήφθη καὶ αὕτη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **29) Λέσκοβετς.** Ἐκηρύχθη σχισματικὸν τῷ 1903 καὶ ἔκτοτε διατελεῖ τοιοῦτον. **30) Ἀνω Κόττορι.** Σχισματικὸν ἀπὸ τοῦ 1903. **31) Κουτοκόβαινι** ὁμοίως. **32) Κάτω Κόττορι.** Μέχρι τοῦ 1903 ἐτελείτο ἡ λειτουργία ἐκ περιτροπῆς. Ἀπὸ τοῦ 1903 ἐκηρύχθη τελείως σχισματικὸν. Ἡ ἐκκλησία του ἐπυρπολήθη τῷ 1904. **33) Νερέτι.** ἔχει δύο ἐκκλησίας. Ἐν τῇ μιᾷ τελεῖται ἡ λειτουργία ἐκ περιτροπῆς, ἡ δ' ἑτέρα κατέχεται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **35) Λάγενι.** Ἡ ἐκκλησία μέχρι τοῦ Συντάγματος κατεῖχετο ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱερέων. Κατόπιν ἀποπείρας τῶν Βουλγάρων πρὸς κατάληψιν ταύτης, ἐκλείσθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ καὶ αἱ κλεῖδες παρεδόθησαν τῇ Μητροπολεὶ, ἀλλ' οἱ Βούλγαροι τὴν κατελάβον ἐκ νέου. **25) Πρεκοπάννα.** Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1905, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἑλλήνου ἱερέως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἐκηρύχθη σχισματικὸν. **36) Τζερέδνιτσα.** Σχισματικὸν ἀπὸ τοῦ 1900. **37) Δρανῆτσι.** Κατὰ τὸ Σύνταγμα ὑπῆρχεν Ἕλλην ἱερεὺς. Μετὰ τὸ Σύνταγμα ὁμῶς ἐκηρύχθη σχισματικὸν. **38) καὶ 39) Δομπρόλιτσα καὶ Ψυχῶρι.** Σχισματικά ἀπὸ

τοῦ 1903. **40) 41) 42) 'Ιζγλιμπι, Ζελῆνι καὶ Τσετερόκι.** Σχισματικά ἀπὸ τοῦ 1902. Πάντων τῶν ἀνωτέρω χωρίων αἱ Πατριαρχικαὶ ἐκκλησίαι κατέχονται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

ΧΩΡΙΑ ΑΜΙΓΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Τὰ ἀμιγῆ πατριαρχικά χωρία ἀνέρχονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εἰς 135. Μεταξὺ τούτων τὰ χωρία **Στρεμπενον, Γκορέντσι, Σταρίτσα, Ὀνίτσανι, Νεστράμι καὶ Κύρτιτσα** περιέχουν εὐαρέθιμους οἰκογενεῖς βουλγαριζούσας, αἵτινες ἀπὸ καίρου εἰς καίρον παρέχουσι τοῖς ὀρθοδόξοις πράγματα. Ἐν Κ. Νεστράμι ταραττοῦσι τὴν ἀκολουθίαν καὶ ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἀναμφισβήτητον ναὸν τῶν ὀρθοδόξων.

ΧΩΡΙΑ ΜΙΚΤΑ

Ταῦτά εἰσιν ἕξ τῶν ἀριθμῶν **1) Ζέδοβον.** Ἐκ τῶν δύο ἐκκλησιῶν αὐτοῦ τὴν μίαν κατελάβον οἱ Βούλγαροι κατὰ τὸ ἔτος 1907, ἡ ἄλλη εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν ὀρθοδόξων. **2) Γκάλιτσα.** Ἡ ἐκκλησία ἀπὸ τοῦ 1902 κατεῖχετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Ἡ πλειοψηφοῦσα ὁμῶς μερὶς τῶν κατοίκων μετὰ τὸ σύνταγμα προσήλθεν ἐπισήμως εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν χειροτονηθέντος καὶ Ἑλλήνου ἱερέως. Ἡ ἐκκλησία κατέχεται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. **3) Κλαδοράπ.** Ἡ ἐκκλησία ἐκλείσθη τῷ 1905. Μετὰ τὸ Σύνταγμα ὁμῶς κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Ὑπάρχει συντεταγμένη ἐλληνικὴ κοινότης. **4) Μπερόνιτσα.** Ἡ λειτουργία ἐτελείτο ἐκ περιτροπῆς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βουλγαριζόντων. Τὸ σύστημα τοῦτο κατελύθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῷ 1902. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος, διοικητικῇ ἀποφάσει, τελεῖται καὶ αὖθις ἐκ περιτροπῆς. **5) Ζελενῆτσι.** Ἐκ τῶν δύο ἐκκλησιῶν ἡ μία κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῷ 1894. **6) Κραπέστينا.** Πατριαρχικὸν μέχρι τοῦ 1906, ὅποτε ἐκλείσθη ἡ ἐκκλησία, ἀποσκιρτήσαντος τοῦτο. Τῷ 1908, χειροτονηθέντος Ἑλλήνου ἱερέως, ἠνοίγη αὕτη ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκλείσθη, τῶν Βουλγάρων ἀποπειραθέντων τὴν κατάληψιν τῆς. Σήμερον ὀρθόδοξοι καὶ σχισματικοὶ λειτουργοῦσιν ἐκ περιτροπῆς.

14. ΑΝΑΓΜΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ. ΙΔ'.

Τὴν 19 τοῦ μηνὸς ἀπριλίου καθώρισεν ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ Ἐκκλησία εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ἀθλήσεως **1) ἱεροσολυμίτου τινὸς ἱερομάρτυρος Παφνουτίου,** οὗ ψιλὴ μόνον μνεῖα κεῖται παρὰ τῷ Συναξαριστῇ καὶ τοῖς Μηναίοις, **2) Θεοδώρου μάρτυρος ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας,** **3) Γεωργίου Πιθιδείας** μητροπολίτου, ὁμολογητοῦ καὶ **4) Τρύφωνος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.** Οἱ ἀγιορεῖται πανηγυρίζουσι καὶ τὴν μνήμην τοῦ Συμεὼν, ἡγουμένου μὲν τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μονῆς τοῦ Φιλοθέου, ἱδρυτοῦ δὲ τῆς ἐν Δημητριάδ. τῆς Θεσσαλίας μονῆς τῆς Ἀγίας Τριά-

δος. — Ἡ ἀκμή τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τίθεται περὶ τὰ μέσα τῆς Β' ἀπὸ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἑκατονταετηρίδος — Ἡ ἀκμή Γεωργίου Πισιδείας τίθεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν εἰκονομαχιῶν (πρὸ τῆς Ζ' Οἰκουμένης Συνόδου, καθ' ἃ συμπεραίνει τις ἐκ τῶν γραφομένων τῶν Συναξαριστῶν) ἐνῶ ἐν πράξει τρίτῃ τῆς Συνόδου ταύτης καὶ ταῖς μετὰ ταύτην ὑπογραφῇ φέρεται Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδείας, ἡ καὶ Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας — ἡ πατριαρχία τοῦ ἀγαθοῦ Τρύφωνος ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς 14 δεκεμβρίου 928 μέχρις αὐγούστου τοῦ 931, ἐὰν κατ' ἀκρίβειαν γράφονται τὰ παρὰ τῷ χρονογράφῳ Λέοντι τῷ Γραμματικῷ.

Ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία κατὰ τοὺς πρὸ τῆς ἀλώσεως χρόνους ἦγε τὴν μνήμην καὶ Λογίου τοῦ Ἰσαύρου, ὃν οὔτε ὁ Συναξαριστής, οὔτε τὰ Μηναῖα ἀναφέρουσι.

Κανὼν τοῦ Γραπτῷ Θεοφάνους εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Παφνούτιον εὐρηται ἐν χειρογράφῳ ἱεροσολυμιτικῷ, ἀδήλου δέ τινος ποιητοῦ κέλαι ἕτερος ἐν τοῖς Μηναίοις οὐδὲν ἡμῖν γνώριμα παραδεικνύς τοῦ χρόνου τῆς ἀκμῆς. Ἰδία ἀκολουθία ἐκδέδοται καὶ τοῦ Συμεῶν. — **Βιογραφία** Θεοδώρου μάρτυρος μέχρις ἡμῶν ἐσώθησαν μία μὲν ἐν χειρογράφῳ τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς, μία δὲ ἐν χειρογράφῳ τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων, ἣν νομίζω διάφορον τῆς ἱβηρικῆς, ὡς ἐκ τῆς φερομένης διαφορᾶς τῶν πρώτων λέξεων· βλέπε τὸν Catalogum codicum hagiographicorum graecorum Bibliothecae nationalis Parisiensis τοῦ κ. Omont (1896) σελ. 231, ἀριθ. 12.

Λείψανα γνωστὰ θεία μοῖρα περιεσώθησαν ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων ἡ κᾶρα Θεοδώρου τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ ὁσίου Συμεῶν ἡ κεφαλὴ ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ἐπὶ βυζαντινῶν ἡ μνήμη τοῦ πατριάρχου Τρύφωνος ἦγετο πανηγυρικῶς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ.

*

Ἡ 19 ἀπριλίου ὑπεθυμίζει ἡμῖν τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιφανοῦς Στουδίτου Νικολίου 847) ὡς ἡγουμένου τῆς τοῦ Στοιδίου μονῆς (Ἐμὶρ αχὼρ δζαμί) καὶ — τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γερασίου Α' (1321).

15. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΙΕ'.

Μηναῖα καὶ Συναξαριτῆς ἀναγράφουσι τὴν 26 τὴν μνήμην **Βασιλέως Ἀμαθείας**, ἐν Νικομηδείᾳ τὸ μαρτυρικὸν τέλος ὑπομείναντος κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου.

Ὁ ψαλλόμενος ἐν τῷ ὁρθρῷ τῆς ἑορτῆς **κανὼν** ἔργον ἐστὶ Θεοφάνους· σώζεται δὲ καὶ ἀδήλου ποιητοῦ κανὼν ἐν ἀγιοταφικῷ χειρογράφῳ. — Οἱ βυζαντι-

νοὶ πανδήμως ἦγον τὴν ἱερὰν τοῦ Βασιλέως μνήμην ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ.

*

Τῇ 26 ἀπριλίου τοῦ 1165 ὁ πάπας Ἀλέξανδρος Γ' ἔγραψε προτρέπων τὸν Λουδοβίκον βασιλέα τῆς Γαλλίας ἵνα συνάψῃ μετὰ τοῦ Ἑλληνος αὐτοκράτορος Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ σχέσεις.

16. ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟ ΙΣΤ'.

Τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, 3 μαΐου, ἡμερολόγια καὶ ἀγιολογικὰ καὶ λειτουργικὰ βιβλία τῆς σήμερον ἀναγράφουσι μνήμην τῶν ἁγίων μαρτύρων **Τιμοθέου καὶ Μαύρας**. Παλαιὰ ἐορτολόγια τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὀρίζουσι τῇ 3 μαΐου τὴν μνήμην τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐσπέρου καὶ Ζωῆς (ἣν σήμερον γεραίρομεν τῇ 2 μαΐου) καὶ Σεβαστιανῆς (σήμερον ἀγομένην τῇ 24 ὁκτωβρίου), ἥς ἡ ἑορτὴ τῇ 4 μαΐου τίθεται ἐν ἀγιοταφικῷ χειρογράφῳ.

Ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν ἡ πάνδημος πανήγυρις ἐπὶ τῇ μνήμῃ Τιμοθέου καὶ Μαύρας, ἣν καὶ τὸ Βασιλειανὸν λεγόμενον Ἐορτολόγιον ὀρίζει τῇ 3 μαΐου, ἐτελείτο ἐν Γαλατᾷ, ὅπου βεβαίως ὑπῆρχε ναὸς ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν.

Ὁ κατὰ τὸν ὁρθρον τῆς ἑορτῆς ταύτης ψαλλόμενος **κανὼν** ἐστὶν ἔργον Ἰωσήφ ὁμολογητοῦ τοῦ στουδίτου.

Ἡ 3 μαΐου ὑπεθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὴν γέννησιν Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου (612) — ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον τοῦ σουλτάνου Μεχμέτ Β' τοῦ πορθητοῦ, γενόμενον τῷ 1483, τριάκοντα ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων.

*

Μετὰ τὴν κυριακὴν ταύτην, τῇ πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος συμπίπτει κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἡ **ἐορτὴ τῆς ἀναλήψεως** τοῦ Θεανθρώπου, πανηγυριζομένη μὲν σήμερον ἰδίως ὡς ἑορτὴ τοπικὴ οὕτως εἰπεῖν δημοτελέστερον ἐν Ψαμαθίᾳ, καίτοι ὁ τοιοῦτος ναὸς ἄχρι σχεδὸν τοῦ 1800 ἦγε τὴν πανήγυριν αὐτοῦ τῇ 15 αὐγούστου, καθὼς εἰς τὴν Θεοτόκον ἀνατεθειμένος — ἐπὶ δὲ βυζαντινῶν, τί οἶδε διὰ τίνα λόγον, κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας ἦγον πανήγυριν οἱ κάτοικοι τοῦ Γαλατᾶ — κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἦγε πανήγυριν ὁ κατὰ τὴν ἐνορίαν Τὸπ — καπὶ σωζόμενος τότε ναὸς τῆς Ἀναλήψεως — ἀλλ' ἐπιφανεστάτη πανήγυρις ἐγένετο κατὰ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα ἐν τῷ περιβοήτῳ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπου καὶ αὐτοκαορικὴ προέλευσις ἐτελείτο, καθ' ἃ παρὰ Πορφυρογεννήτῳ βλέπομεν.

M.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

J. 111 706986